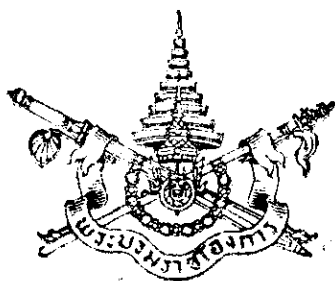

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๔๕๔

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าเบ็ดก่า ในท้องที่ตำบลพนมไพร
ตำบลคูถ้องและตำบลหนองฮี อำเภอพนมไพร
จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เป็นป่าคุ้มครอง

พ.ศ. ๒๔๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

LIPT

Repository of Thailand

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๔๙๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดป่าเปิดป่า ในท้องที่ตำบล
พนมไพร ตำบลตุก้องและตำบลหนองฮี อำเภอพนมไพร
จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เป็นป่าคุ้มครอง

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ จึง
มีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
กำหนดป่าเปิดป่า ในท้องที่ตำบลพนมไพร ตำบลตุก้องและ
ตำบลหนองฮี อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เป็นป่า
คุ้มครอง พ.ศ. ๒๔๙๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
สามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าเปิดป่า ในท้องที่ตำบลพนมไพร ตำบล
ตุก้องและตำบลหนองฮี อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ภาย
ในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นป่าคุ้มครอง

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
การตามพระราชกฤษฎีกาน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

แผนที่

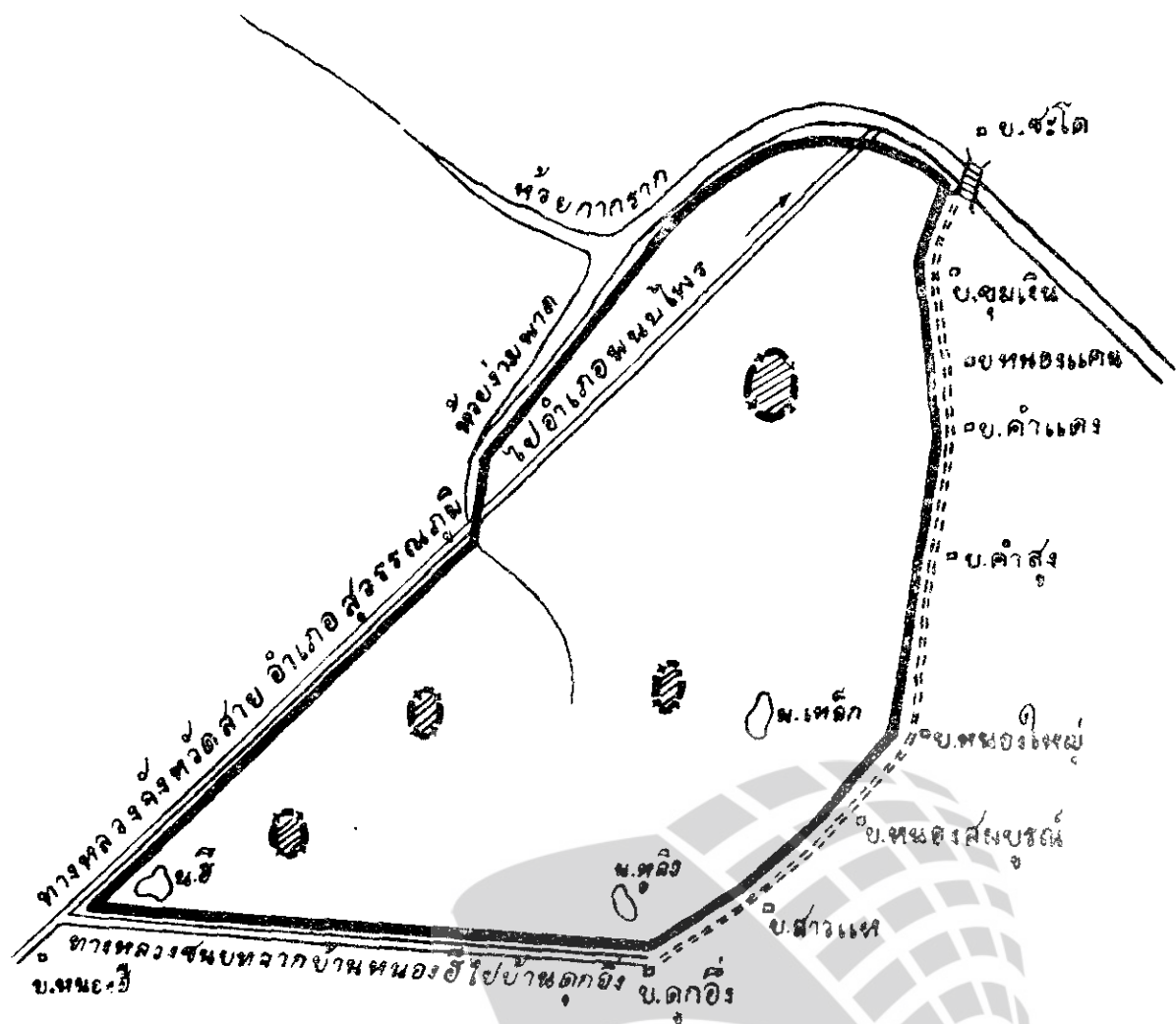
แสดงแนวเขตตัดป่าท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าเปิดป่า

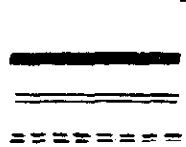
ในท้องที่ตำบลพนมไพร ตำบลดกอึ้ง และตำบลหนองฮี อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๔๙๔

มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐

เครื่องหมาย

เขตที่กำหนดเป็นป่าคุ้มครอง
 ทางหลวง
 ทางเควี่

แผนที่

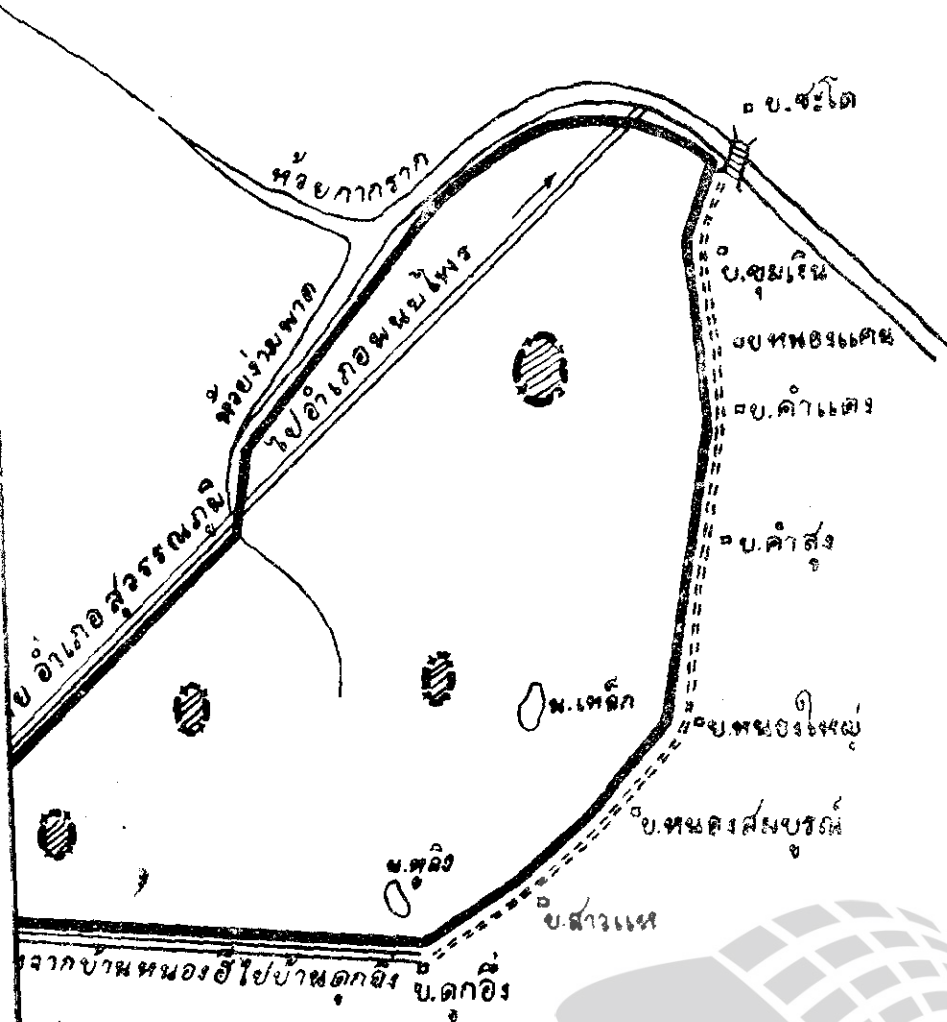
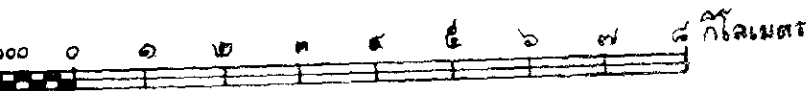
แนวเขตตัดป่าท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าเปิดป่า

ตำบลดุกอวัง และตำบลหนองฮี อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

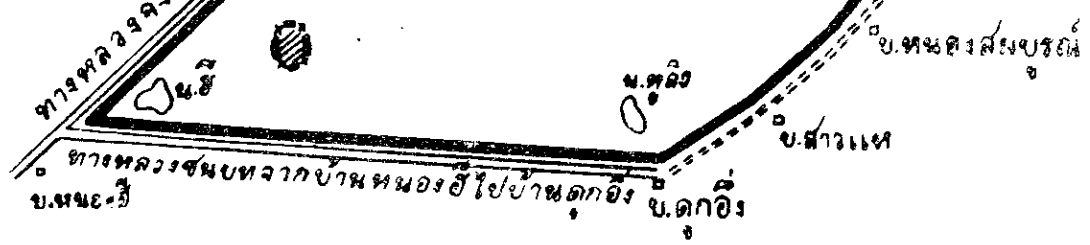
ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐

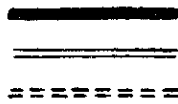

กำหนดเป็นป่าคุ้มครอง
หลวง
ทวิชน

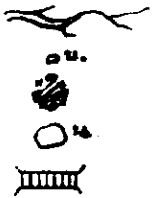

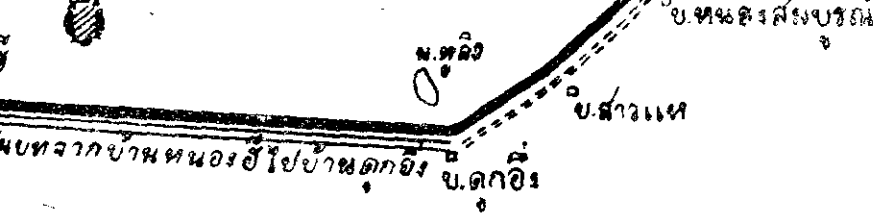
เครื่องหมาย

เจดีย์ที่กำหนดเป็นป่าคุ้มครอง
 ทางหลวง
 ทางเกวียน

ลำน้ำ ลำห้วย
 หมู่บ้าน
 ที่ซึ่งเอกชนมีสิทธิครอบครองอยู่
 หนอง
 สถานที่

มาย

ตัดที่กำหนดเป็นป่าคุ้มครอง
 ภายหลัง
 ภายหลัง

น้ำ ลำห้วย
 บ้าน
 เอกชนมีสิทธิครอบครองอยู่
 หนอง
 ฐาน

๑๑/๑๑/๒๕๖๒ ผู้จำลอง
 ๑๑/๑๑/๒๕๖๒
 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
 ๑๑/๑๑/๒๕๖๒